лихме това зло което е въ вреда на едно цѣло население а може би даже добро и за държавата.

Чакъ до тамъ ти не ходи. По нашиму гледанъ, за доброто на държавата ти не щѣ има грижа. Тамъ има кой да се грижи. Но работата тука ето каква е, защо имаме по напрѣдъ тѣзи оплаквания, али сега отъ кога са подигнахте ви таквизъ даскалъ парчелари, и Европа баши бозуклари подигнахте вряви
и искате да се дѣлите отъ гърцитѣ

Ефендимъ — тази разправа наша съ гърцитѣ не е нова, тя е стара, ние за това сме се карали съ гърцитѣ още отдавна прѣди да дойдатъ турцитѣ въ Европа да завоюватъ и насъ и тѣхъ и да рѣшатъ този въпросъ съ побѣдоносната си сабя и да ни подчинятъ силомъ на тѣхното прѣимущество въ черковно отношение и ние сме били нѣщо 400 години подъ тѣхното иго въ отношение на черквитѣ си и на вѣрата си въ това време ние сме били принудени да държимъ съ тѣхъ гръцки сме четили сме и гръцки и не сме смѣли да противимъ на нищо до самата завѣра когато са повдигнахѫ тѣ противъ царщината та искахѫ да увлекатъ и насъ въ тази борба, мнозина са и увлѣкоха но намѣриха са пакъ и таквизъ нѣкои хора, които сбутахѫ народътъ и не го оставихѫ да го водятъ гърцитѣ за носъ, на народътъ все да му се дава да разбере че ние не сме гърци и не трѣбва да се води подиръ гърцитѣ, но това не можеше отведнъжъ да проработи, защото бѣше много заглѣхналъ народа, и не можеше отведнъжъ да се окопити. Отъ хиляда 840 отъ какъ излѣзе хатишерифътъ Българскиятъ народъ въ надежда на правдинитѣ, все да се обажда по всичко въ тази разправа, явно все да иска